

ки, и пакъ гледамъ какъ неще мож да ги отбѣгнѣж, и едвамъ единъ табакъ ся печяти въ седмица та! ако не бѣхъ тукъ, богъ знае колко щехъ да ся бавятъ: и така не само изгубвамъ отъ учителство то, но правѣж и толико иждивленіе: но пакъ ще останѣж премного возблагодаренъ, и ще забравѣж всички тѣ трудове, стига само да мож да докарамъ нѣкоя ползѣж на отечество то си.

И тако, като ся надѣвамъ какъ това мое дѣло може юще да стане и добръ примѣръ на други наши соотечественници, за да писѣтъ по добръ и по пространно оставамъ.

Въ Земунъ Аустрійскій. 6 Іаннуар: 1853:

доброжелатель за всѣгда

Савва И. Доброплодный.